PSALMUL 74

1. [1]De ce Tu, Dumnezeul nostru,
ne lepezi pentru totdeauna
și pentru ce Te mânii, Doamne,
pe turma din pășunea Ta?
[2]Adu-Ți aminte de poporul
ce-odată Ți-a purtat cununa,
ce l-ai răscumpărat, sămânță
a moștenirii a-l avea!

2. O, adu-Ți de Sion aminte,
că-n el Ți-aveai Tu locuința,
[3]și-ndreaptă-Te spre-aceste locuri
ce-s pustiite de nespus;
vrăjmașii nimicit-au totul
în locu-n care-Ți stă Ființa,
[4]cu ură-n Templul Tău mugit-au
și semne, semnul lor și-au pus.

3. [5]Parcă erau ca unii care
toporul ‘nalță-ntr-o pădure,
[6]și ce curând sfărmară-acele
podoabe-n care-a fost lucrat,
cu lovituri fără de milă
de greu ciocan și de secure
[7]au ars Locașul Tău... și-
altarul
l-au pângărit și dărâmat.

4. [8]Ziceau: „Să-i prăpădim acuma!”
și-au ars tot ce-a fost sfânt în țară,
[9]a’ noastre semne de-altădată
azi nu le mai vedem nicicând
și azi niciun prooroc nu este,
precum era odinioară,
nu-i nimenea-ntre noi să știe,
să știe, Doamne, până când...

5. [10]Căci până când o, Doamne, oare
vor tot huli asupritorii?
Cât va nesocoti vrăjmașul
întruna Numele-Ți slăvit?
[11]De ce-Ți tragi înapoi Tu mâna?
Lovește-Ți batjocoritorii.
[12]Căci Tu ești Cel ce din vechime
ajuți pe-al Tău popor iubit.

6. [13]Tu-ai despărțit a’ mării-adâncuri,
zdrobind balaurii din apă,
[14]Tu ai zdrobit Leviatanul
să-l mânce fiarele-n pustii,
[15]Tu ai făcut de ies izvoare
în văi ce nimeni nu le sapă
și Tu uscat-ai, Doamne, râuri
ce nu mai seacă, din câmpii.

7. 16 A Ta e ziua,-a Ta-i și
noaptea,
Tu-ai dat și soare, și lumină,
17 Tu-ai așezat a’ lumii
margini,
Tu ierni și veri ai rânduit;
18 adu-Ți aminte că vrăjmașii
Te ocắrăsc și-Ți caŭtă vinắ
și sfântul Nume Ți-l hulește
un neam adânc nechibzuit.

8. [19]O, Doamne, nu lăsa Tu
pradă
vi-a-ța turturelei Tale
și nu uita până-n vecie
pe-ai Tăi nenorociți în rău!
[20]Ai în vedere legământul,
că-n țară-s hoți pe orice cale,
[21]să scape de-apăsări
săracul,
să laude Numele Tău...

9. [22]O, scoală, apără-Ți
pricina,
Tu, Dumnezeule slăvite,
și vezi ocara ce-Ți aruncă
cel fără minte ne-ncetat!
[23]Să nu uiți strigătul de hulă,
nici vorbele nesocotite,
nici zarva celor răi și ura
ce cresc spre Tine necurmat!